



## Pääkirjoitus

Hilikka Pulli

### Jotain pysyvää

Avatessaan vuoden 2016 valtiopäiviä presidentti *Sauli Niinistö* totesi puheessaan muun muassa: ”*Ilmassa on ikään kuin heikon itsetunnon julistamisen kaipuuta...*”

**Tuo vertaava ilmaus** herätti monenlaisia ajatuksia. Ensinnäkin kysymyksen; mistähän ihmisen heikko itsetunto on lähtöisin? Löytyisikö siihen joku selitys yhteiskunnankin taholta? Vaikka siitä, että yksilön ponnisteluista huolimatta voi ovi toisensa perään ihan nenänkin edestä sulkeutua? Mutta mikä sitten saa aikaan tarpeen tuoda julki omat heikkoutensa ja voimattomuutensa?

**Vanha kansanviisaus tietää**, että vaikka kaikki muu ympärillä murtuisi ja muuttuisi, ainakin henkisesti ihminen aina tarvitsee suojakseen jotain, mikä on ja pysyy. Yleensä se on joku, joka rakastaa tai jokin, jota voi rakastaa. Jo pienikin lämmin ajatus tai teko - kajastava valo edessäpäin - saa askeleen nousemaan keveämmin, auringon hehkumaan pilvienkin takaa, ja jokaisen uuden päivän alkamaan puhtaalta pöydältä.

**"Eilinen on mennyt**, huomista emme ole nähneet, tänään auttaa Herra", oli minun lapsuudenkodissani huoneentauluna. Kunpa tuon ohjeen aina muistaisikin. Niinhän se on, että juuri tuollaisista huoneentauluista, perheen sisäisistä motoista, ja muistakin lapsena opituista asioista kertyvät ne voimavarat, jotka ihmistä läpi elämän kannattelevat. Niistä riittää matkaväitä aikuisuuteen asti. Niiden varassa rakennetaan myös itsetunto. Näin kodin käytänteet ja hyviksi havaitut perinteet säilyvät, ja siirtyvät sukupolvista toisiin.

**Tässä lehdessä** me pyrimme katselemaan maailmanmenoa menneisyyden ja moninaisten perinteiden näkökulmasta. Ajat muuttuvat, ja siinä samalla me ihmisetkin. Parhaat asiat kulkevat kuitenkin repussa, vaikka vain varavinteina ankeilta tuntuviin askareisiin.

Copyright © Hilikka Pulli Kustannus

Klaara nro 27 / 2016 sisältää:

- s.3 Pääkirjoitus
- s.4 Runot
- s.5 Kunpa siunaisit
- s.6-7 Menneisyydestä nykyaikaan
- s.8-9 Minun järveni
- s.10-11 Elämää lastenkodissa –  
Mamman aikaan
- s.12 Vanhan pihan uusi aika
- s.13 Kirjastopalvelut kaikkien  
ulottuville
- s.14-16 Sukutilan uusi elämä
- s.17 Talvinen iltapäivä
- s.18-19 Kulkija ken lienetkin
- s.20-21 Hiukka huithapeliimaist  
meininki
- s.22-23 Aino ystävämme
- s.24 Runot
- s.25 Mukulamessi
- s.26 Uuniläpäkkiä
- s.27 Ilmoitukset
- s.28 Läpimurto